

Posudek vedoucí práce na bakalářskou práci sl. Kristýny Doležalové
Pomníky dvou světových válek na Benešovsku: pomníky jako „současná“
***pamětní místa?* Praha: Univerzita Karlova, Fakulta humanitních studií,**
2019, 103 s. (včetně příloh).

Bakalářská práce sl. Doležalové je věnována zajímavému a – v souvislosti s „válečnými“ výročími roku 1938 i 1939 – aktuálnímu tématu válečných pomníků, které ovšem kolegyně nevnímá prvořadě jako fenomén umělecko-historický, ale jako fenomén občansko-politický. Práce se tak hlásí k paměťovým studiím a je jen škoda, že sl. Doležalová nevyužila vedle pojetí Pierra Nory i jiné koncepty paměti (Halbwachs, Assmannovi, Hahn).

Přes tuto úvodní výtku je však třeba předeslat, že se jedná o práci zdařilou. Kolegyně ji přehledně strukturovala na úvodní kapitolu, kde vedle studovaného problému představila i klíčové pojmy své práce (pomník /ve vybraných, pro ni závazných pojetích, Hojdy a Pokorného, Praha, Kesslera i Jaworského a Stachela; při obhajobě prosím ještě doplnit, co pro ni bylo důležité v případě Praha pohledu/ a místo paměti), místo svého výzkumu (mikroregion Malého Posázaví, kde se nachází 14 válečných pomníků) a další užití prameny (při obhajobě prosím ještě doplnit informace o kronikách a místním tisku, pokud jsou známy), právě tak jako dobře vybrané metody (pozorování, rozhovory s kronikáři, anketní šetření a rozhovory s účastníky pietních akcí, komparace; chybí jen analýza dokumentů). Na tuto část pak kolegyně navázala kompilačními kapitolkami: kapitolkou o vymezení a dějinách zkoumaného mikroregionu a regionu, do něhož je zasazen, samozřejmě s akcentuací válečných situací v (mikro)regionu, a kapitolkou o válečných pomnících (zde je literatura pochopitelně bohatší, než mohla sl. Doležalová zabrat v rámci bakalářské práce). Ne všechny funkční poznatky z literatury se však posléze objevily ve vlastní analýze (např. časové vymezení stavby pomníku podle odborné literatury a podle dat z výzkumu).

Hlavní přínos bakalářské práce však pochopitelně spočíval v pracném zmapování pomníku v mikroregionu, dohledávání dat jejich odhalení, příp. i jejich tvůrců, zhodnocení jejich umístění, vzhledu, stavu, péče o ně, a dále v popisech organizace, průběhu, navštívenosti a charakteru pietních akcí kolem nich. Za širší analýzu by pak stál především „divácký“ ohlas, který v jednom případě autorka jako výzkumnice sama navýšila. Závěry práce, v nichž se kolegyně pokusila o diskusi s Norovým konceptem, jsou realitně uvážlivé, i když je znovu třeba zalitovat, že kolegyně nezaujaly i jiné paměťové studie. Větší prostor mohl být věnován také kritice průběhu akcí, hlasům jejich účastníků a konečně porovnání péče o akce a

pomníky obecně s válečnými událostmi v obcích. Práce je psána velmi slušnou češtinou, jen s několika chybami (české země s velkým č, Osvobozené české slovo s malým č – s. 46). Na bakalářském stupni tak hodnotím výkon sl. Doležalové jako **v ý b o r n ý s m í n u s**.

V Praze 7. února 2019

doc. PhDr. Blanka Soukupová, CSc.